

[K J. Mortensen.]

ved tredje behandling, vil jeg undlade at stemme ved samtlige ændringsforslag her i dag.

Jeg skal ærligt indrømme, at årsagen til det er den, at man ikke ved denne lovændring har fjernet den efter min formening næsten diktatoriske myndighed, man har givet justitsministeren med hensyn til hastighedsbegrænsninger. Vi hører gang på gang fra politiet, at de ikke kan kontrollere, at grænsen overholdes, og jeg mener, det er urimeligt med love af den art, der ikke kan overholdes. Jeg mener heller ikke, der er bevist fordele ved hastighedsbegrænsningerne til i dag. Vi har godt nok hørt, at der bliver dræbt færre, men vi har ikke på noget tidspunkt fået en statistik, der beviser, hvorledes det forholder sig, om der ikke er flere langtidskvæstede.

Det er ikke spørgsmålet om sikkerhedsselelerne og styrthjelmene. Jeg tror selv, at styrthjelmene er gavnlige; sikkerhedsselelernes gavnlighed tør jeg ikke afgøre, det har eksperterne gjort, det må man vel bøje sig for. Men jeg finder, at der ingen rimelighed er i, at man nu lægger mere arbejde over på politiet, hvilket der jo i væsentligt omfang vil blive tale om. Ydermere da det efter min opfattelse er sådan, at der ikke vil ske de udvidelser af politiet i indeværende år, som man ellers må foretage for at bevare styrken intakt. Det er sådan, at vi allerede i øjeblikket har mangel på politi til afpatruljering af gader og veje for at forebygge voldshandlinger o. lign. Derfor kan jeg ikke stemme for, at man lægger større arbejde over på dem, og vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Som det blev sagt af vor ordfører, er der nogle i venstres gruppe, der vil stemme imod den tvungne brug af sikkerhedsseleler. Jeg vil dog gerne tage en vis afstand fra de bemærkninger, der er kommet om dette punkt, idet jeg ikke på noget tidspunkt vil komme og hævde, at de, der stemmer for tvungen brug af sikkerhedsseleler, dermed skulle gøre sig skyldig i brud på grundloven. Blot for at give vores standpunkt ganske kort, så er der blot at sige, at vi mener, det bør være en frivillig sag, om folk vil bruge sele, og vi mener, at den tilskyndelse, der

skal ske, bør ske gennem propaganda og ikke ved tvang.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun gøre et par bemærkninger om det spørgsmål, som vel for de fleste har antaget en principiel karakter, nemlig spørgsmålet om den tvungne brug af sikkerhedsseleler og den tvungne brug af styrthjelm.

Jeg vil gerne sige, at jeg nærer betænkelighed af rent praktiske årsager ved den tvungne brug af sikkerhedsseleler. Jeg tror, justitsministeren her er ved at, skal jeg sige lade en lovbestemmelse vedtage, som han ved at den etat, han har ansvaret for, er ganske ude af stand til at kontrollere. Politiet vil være ude af stand til at kontrollere, om en bestemmelse om en tvungen brug af sikkerhedsseleler overholdes. Det er altid betænkeligt at gennemføre lovbestemmelser, hvis overholdelse man på forhånd må anse for usandsynlig. Det er en praktisk betænkelighed.

Så er der en meget beklagelig mangel på logik i forslaget. Jeg mener, at ganske uanset ens opfattelse af mennesket som selvstændigt individ, så kan vi vel alle acceptere, at for børnene påhviler der os et ansvar, også et ansvar for at udstede bestemte forordninger, som børnene skal rette sig efter. Det er simpelt hen andre, der, indtil man når den modne alder, må træffe bestemmelse. Og hvad er det så, man gør her? Man siger, at alle voksne skal bruge sikkerhedssele, børn skal ikke. Ja men der er jo børnesikkerhedsseleler, og der er også mulighed for at sige, at så må man slet ikke have børn på forsædet. Med andre ord har man intet gjort for at nå frem til blot en rimelig logik i den tvangsforanstaltning, man her vil indføre. Det er ting, der kunne gøre mig betænkelig.

Jeg vil gerne sige, at der er én afgørende ting, som gør det nødvendigt for mig at stemme imod. Det er, at dette at ville tvinge folk til sikkerhedsbestemmelser alene tagende sigte på dem selv i en sådan grad nærmer sig formynderi, at jeg allerede af den grund må være imod. Det er, mener jeg, vores pligt at indføre alle tænkelige bestemmelser, der øger sikkerheden i trafikken for andre, som vi kan forvolde skade på, men at ville tvinge os til også at have lovbestemmelser, der dikterer den enkelte, hvad